

Maandag

10 Augustus.

uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Advertenties geplaatst te zo Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elken regel daarboven, behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

Londen, den 3. Augustus. Laatsteleden Zaterdag, 1. d. m., in den namiddag, is over Londen en deszelfs omstreken een verschrikkelijk onweder losgebarsten. Drie uren lang is de regen bij stroomen neêrgeraast, vergezeld van hagel en donder. Sommige wijken der stad zijn zoodanig met water overstelpt geworden, dat de gemeenschap eene korte tijd geheel afgebroken was. De hagel heeft aan publieke gebouwen ontzettend veel schade gedaan. In de St. James-schouwburg zijn meer dan 700 venstertrilten in het koepelgewelf verbrijzeld geworden. Even zoo is de koepel der nationale gallerij beschadigd geworden en een der meesterstukken, welke de verzameling bevat, het gevaar gelopen. Men begroot op 2000 pond sterling de schade, welke door deze orkaan alleen aan vensteren veroorzaakt is. Al de publieke tuinen en parken zijn erboven vreeselijk geteisterd.

Met betrekking tot dit onweder wordt het volgende vermeld: de koningin en prins Albert, met de koning en de koningin van België, Lord Brougham en ettelijke beampten van het koninklijke huis, waren in de bibliotheek van het paleis bijeen, toen de storm met de snelheid des bliksems op de dak der zaal nederkwam, dat grootendeels uit zware platen bestaat. In een oogenblik werden deze onder zwaarte der hagelsteenen verbrijzeld en het Koninklijk hofschap moest, in alle overhaasting, naar een ander deel van het paleis vluchten.

FRANKRIJK.

— Uit Alexandrie (Egypte) heeft men berichten tot 19. d. m. De prins de Joinville werd aldaar verwacht, als de laatste dagen van Augustus de prins Hendrik van Nederlanden.

— De aardbevingsschokken, welke men den 29. juli in de provincie van Frankrijk waargenomen, te Metz inderheid waren de aalingeringen hevig genoeg, om eenige huizen omver te werpen.

NEDERLANDEN.

BARDERWIJK, den 26. Juli. Heden had alhier een hevige en mogelijk eenig geval in zijn soort van zelfmoord plaats. Een jongeling, oud 12 jaren, leerling bij een boekhandelaar te dezer stede, kwam (na 's morgens kastijding van het ouderlijke huis ontvangen te hebben) tot het besluit door middel van een koord van het leven te beroven, en angelukken onbezonnen knaap vond men hoven van het huis van zijnen meester levenloos met eenen strop om de hals, welke hij boven zich had vast gemaakt. Op den doodangigen jeugdigen leeftijd derzelve rampzalig besluit te uitvoeren te brengen, hetwelk altijd vooraf eenige belangrijke maatregelen moet veronderstellen, zal mogelijk verwezen in de regterlijke geschiedenis gevonden worden. Zij welke dan der jeugd in den volsten zin des woords tot ernstig voorbeeld; terwijl er de opvoeder wel een week in bestiering in zal kunnen vinden.

— De plaatselijke commissie van geneeskundig ineenkomst te 's Gravenhage heeft zich verplicht gemaakt, het publiek waar te maken, dat het zoogenoemd algemeen verkrijg van Vliegenpapier of Vliegendoed, eene vergiftige, en ook tot den mensch doodlyke zelfstandigheid bevat.

LAMPEN, den 5. Augustus. Gedurende den stortregen van Zondag heeft het in de Bovenkerk zwaar gekikt, en zelfs, zegt men, dat alleen de predikant droog bleef.

Utrecht, Dinsdag is een ingesloten dezer stad, die braken was met hoogen, door de hitte plotseling dood gebleven. De ijverige man laat vrouw en kinderen na.

— Men schrijft uit Utrecht, dd. 6. dezer.

— Een een buitengewonen warmen dag, hadden wij den nacht van Dinsdag op Woensdag, 4. en 5. Aug., reeds half 3 ure, een zwaar onweder. Om half vier sloeg de bliksem in de voorstad de Lauwenrecht en aldaar eenen wonderlijken loop. De buurtchout Veld, die zich op straat bevond, zag eene vuurkolom vlieden van de straat nederdaal, een helder licht rond zich verspreidende. Deze vuurkolom sloeg met een als een geras van een, en liet een onangename brandlicht ontrent ten zelfden tijd sloeg de bliksem in de schoorsteen van het huis L. M. No. 176, bewoond door H. Nieuwen, smit op de schrik van de heeren de Waal en Driest. Daar de schoorsteen schuin gebouwd is, sloeg de bliksem denzelfden niet gevolgd, maar een gat in de muur geslagen en op den zolder vele bewijzen van tegenwoordigheid achtergelaten. Langs den schoorsteen tocht de bliksem een uitweg naar beneden, sloeg eene partij welke tusschen de schoorsteen en de hedelede muur, met een zoodanig geweld van den wand, dat het aan duizend stukken door het vertrek vloog, zelfs eenige op het bed nederkwamen, en een stuk aan de muur in den muur drong. Het papier van de prent- en de wieg was gerond en een stuk der lijst lag in de wieg, de tusschen den schoorsteen en de hedelede stond. Toen de verschrikte ouders het bed verlieten, bemerkten zij dat de deken van de wieg met electrisch-vuur bedekt was, het-

welk bij de afschuldiging verdween. Het kind was niets bezwaard. De deur stond open; echter was het vertrek met eene brandlucht gevuld. De vader ging naar hoven, doch vond toen geen bewijs van brand. Bij zijn nabuur, den schoenmaker Schipper, met welken hij een gemeenschappelijke schoorsteen heeft, had de bliksem eene andere uitwerking. Voor het gat in den schoorsteen, waardoor des winters de pijp van den kachel wordt gestoken, hing een schilderijtje. Het papier, waarmede dit gat was dicht geplakt, was verscheurd, en het schilderijtje tegen de deur geworpen, welke gesloten was. De kopjes en kommetjes waren van den schoorsteenmantel tegen den grond geworpen en de luiken aan de straat open geslagen. De hier slapende huisgenooten kwamen ook met den schrik vrij. Tusschen 5 en half 6 ure, zagen de overburen, dat er een branddamp uit het dak van Nieuwenhoven sloeg. Men snelde naar den zolder, en vond aldaar in brand staan eene groote ton met turf, die tusschen eenig vlas nevens den schoorsteen stond, alwaar de bliksem zich een uitweg naar beneden gemaakt had. Waarschijnlijk heeft de bliksem of het electrisch-vuur eenige vonken in het vlas achtergelaten, waardoor de ton aan het smeylen is geraakt. Verscheidene hoepels waren tot houtskool vergaen. Men moest de smeylende ton en het smeylende vlas met water uidooven. Indien men wellicht eenige oogenblikken later was gekomen, had de ton turf vlam gevat en het huis was een roof der vlammen geworden. Te verwonderen is het, dat de bliksem zoo vele zichtbare teekens van zijne tegenwoordigheid heeft achtergelaten, en in de beide huizen zich zoo vele menschen te bed bevonden, niemand eenig letsel heeft ondervonden.

BREDA, den 3. Augustus. Wij vernemen vele redenen te hebben, er ons in te verheugen, dat de Zeeuwsche Noord-Brabandsche Limburgsche spoorweg, kort lang, of zelfs in de vestingwerken onzer stad zal worden gerigt; immers onlangs werd het bestuur derer stad van hoogerhand aangezicht, om bij de te doene opmetingen van het terrein tot geregden spoorweg beoogd, en waarmede men zich voor den oogenblik onledig houdt, alle mogelijke hulp en bijstand aan den ontwerper van denzelfden, den heer Drinkers, te verleenen. Men wil dat regde de kadastrale plans daartoe betrekkelijk, worden vervaardigd.

— Nabij Haarlem is eene koe, die op den spoorweg liep, onder de locomotief geraakt en door midden gesneden; de passagiers kregen geen letsel en kwamen met den schrik vrij.

— Ten gevolge der zware hitte van zondag, waarbij de thermometer van 1 tot 4 ure 90 graden Fahrenheit toekende, zijn nabij Dijkum vier vette ossen dood op het land gebleven, terwijl in de omstreken nog verscheidene andere koebeesten gestorven zijn. Gelukkig dat door een hevig onweder, hetwelk met stortregens vergezeld ging, de buitengewone warmte verminderde, tengevolge waarvan den thermometer maandag avond ten 8 ure tot op 70 graden gedaald was, hetwelk alreeds den stand van 's namiddags, het merkwaardig verschil van 20 graden opleverde.

— Aan de rijk's munt te Utrecht, zegt men, is, met de oude werktuigen en in de oude lokalen, van het lozin van juli 1845 tot half juni 1846 voor f 11,700,000 aan nieuw zilvergeld geslagen, de munt is nu op dien voet gebracht, dat zij 's weeks f 500,000 aan groote zilveren specien kan afleveren. Wij willen het geloven; maar vragen: 1°. waar die elf miljoen nieuwe munt kunnen zijn gebleven; 2°. wanneer men zal kunnen goedvinden ons nieuwe munt te geven, nu men zelfs erkent dat voor zes miljoen vijfmaal honderduizend gulden per kwartaal kunnen worden gemunt of hermuut.

— Het Journal de la Haye kondigt aan dat een geregeld onderzoek is ingesteld tegen hen, die den schandlijken handel in posten drijven, waarvan talloze advertenties, voornamelijk in een amsterdamsch blad, het aanzien doen vermoeden.

Dit is eene vrij opmerkelijke en geheel onverhoopte mededeeling, die ook ad notam zullen houden.

GEMENGDE BERIGTEN.

De mazelen regeren te IJsland. — De aalbezienschaarschte in Holland; onze Lieve Heer liet gevis deze versfrissende en gezonde vrucht zo rijk en zoo welig in Nederland groeijen, met geen ander doel en oogmerk dan dat wij zelf er gebruik en behoefte aan zouden lijden ten einde te aan nos bont voits, messieurs les anglais, voor goud te verkoopen. Zou de groote turk, die barbaar, wel zoo insinckelijk zijn om een uitvoer van vruchten toe te laten meer dan de overvloed gedooft? Wij twijfelen er aan. — De 3. Rabbinen vergadering heeft te Breslau plaats. — Te Bonn is een deel van het stationsgebouw verbrand. — Denemarken staat op het punt Sleeswijk Holstein in te stikken. De burgers te Mannheim protesteerden er tegen. — Te Rutschew zijn 80 winkels, te Brussel eene houthagerij en te Caub negen huizen verbrand. — De vrouw van den koemdelker Bos is van vier levende kinderen verlost, twee titans en twee titans; of zij den Olympus zullen bestormen en weten wij niet. Die koemdelker Bos schijnt zich op het bezwaar van 's lands schakel te willen toelagen. — Algemeene klacht tegen onware berichten in het Handelsblad. — De heer van Vliet houdt zich onledig met een klacht aan den hoogen raad die onlangs zoo splendido is onthaald geworden. — De post van onvroedene uitgaven is tot een waar juweel op iedere begroeting.

— **De expeditie naar Japan is droevig afgeloopen.** — De luchtreiziger Green is met een aantal dames gedurende een half uur boven aarde geweest en gelukkig nedergelkomen. — **De oudste**, zegt madame d'Acier, in hare aanmerking op Homerus Odyssée, schattede diegenen hoog welke vele reizen hadden gedaan; wesswege zij het bezoeken van landen en volken als eene voorname eigenschap hunner beroemdste helden onderscheidden. Het reizen moest evenwel geen luim of bevreemdend voedsel van de nieuwsgierigheid zijn; want hierin is hoegenaamd geen nut of roem gelegen, maar het behoorde de beoefening van zeden, wetten en volksgebruiken, of andere heilzame inzichten, ten doel te hebben, ten einde achttingswaardig te zijn. De reizen der grooten zijn heilzaam of schadelijk: zij zijn schadelijk wanneer de reizigers slechts de ondevonden en onhebbelijken hunner landgenooten met die der vreemde volken verrijken; zij zijn daarentegen heilzaam wanneer zij onbekende schatten van wijsheid en beschaving aanbrengen. Lycourge wilde aan iedereen geen verlof tot reizen geven; Plato bepaalt den ouderdom der reizigers op veertig jaar, beide uit vrees dat onverschuldigd of onverschuldigd, door het invoeren van schadelijke zeden, het algemeen welzijn benadeelen zouden, en vermits het thans levende geslacht van alle volken de onomstootbaarste gronden heeft, van de veelvuldige reizen en togten der vorsten en grooten niets dan heilzame en volksgebruiken beoogende inzichten te veronderstellen, zoo verblijde zich de menschheid wanneer hare uitverkorenen den wandelstaf aannemen; want hij zal het zijn die water uit de fontein staat, die zeeën van dreigende rampen splitst en weert; hij zal het zijn die den druk der volken in vreugd en bloei verheert, die de verwelken opklaart en de lagchendste vooruitzichten opent! Gelukige reis dus, o grooten der aarde!!

INGEZONDEN STUKKEN.

Algemeene aanmerkingen en teroetwijnzigen op het Antwoord van Huighe Thomas. (Zie Vliissingsche Courant van 3. Augustus 1846.)

Het is mijn plan niet om hier als vordediger optetreden van den Schrijver der drie rampen van Zeeuwsch-Vlaanderen; immers ik meen dat hij, die zoo duidelijk en overtuigend iets kan ter neder zetten, ook niet verlegen is, wanneer het nood geeft, zijn werk te verdedigen, vooral tegenover hem die door zijne onbeschaamde en domme aanspallen loont, dat hij op verzoen niet in staat is, om op eene bondige, fatsoenlijke wijze, ter wederlegging optetreden.

Het antwoord van Huighe Thomas, geplaatst in de Vliissingsche Courant van 3. Augustus II, strekke ten bewijze van deze meening, en ik heb mij voorgenomen op dat antwoord, eenige algemeene aanmerking ter teroetwijnz te maken. De eerste volzin reeds geeft mij daartoe stof.

Huighe Thomas gebruikt daarin uitdrukkingen, waarvan hij de ware zin en betekenis zelve niet schijnt te weten, anders had hij als een man, die op zijn fatsoen wil staan, ook wel fatsoenlijke uitdrukkingen gebruikt. Neen, de Schrijver van de drie rampen heeft zich niet schuldig gemaakt aan belachelijke, onbetamelijke uitbraken, zoals Huighe Thomas begint te zeggen; neen, dat is eene lage, brutale onwaarheid. De Schrijver heeft op eene bescheiden en welvoegelijke wijze, eenige grieven opgenoemd, die hem ten dage op dit gedeelte van Zeeland en deszelfs bewoners drukken, en als men de vroegere welvaart van dit land vergelijkt, met de tegenwoordige tijden, den dagelijken achteruitgang gadeslaat en de steeds toenemende armoede onder de mindere standen ziet, dan is dat voor elk die belang stelt in het welzijn van zijn Vaderland en deszelfs bewoners, geen reden om te lagchen; voor u moge dit het geval zijn; maar gij zijt ook geen Nederlander, gij zijt een Vlaming.

Onbetamelijk is de Schrijver ook niet geweest in zijne uitdrukkingen, dat kan elk getuigen, die eenige kennis en beschaving heeft, en dit zoude gij ook moeten bekeenen, indien gij met oordeel en verstand kondt lezen. Een van beiden nu Huighe: gij liegt en beschuldigt iemand valscheijk, of gij weet niet wat gij zegt, en gebruikt uitdrukkingen waarvan gij de betekenis niet weet en waardoor gij uwe domheid aan den dag legt.

Of de beschuldiging ten uwe opzichte, valsche, afgunstige, leugenachtige uitbraken zijn, wil ik niet tegenspreken, dat weet ik niet, maar dit weet ik wel, dat zij, die zulke dingen doen, als waarvan in de drie rampen van Zeeuwsch-Vlaanderen gesproken wordt, aanspraak hebben om beloond te worden; die verdien en ook een onderscheidingsteeken, wel geen ridder-

orde of een lintje in het knooppunt; o neen, een veel overgankelijker teeken verdienen die edelen: gegraveerd op het voorhoofd, en eene kroon van doornen en distelen op hunnen schedel, opdat elk te beter wete, waarom zij zoo geteekend zijn, en opdat men hun die hulde kan bewijzen, welke zij zich door hunne daden hebben waardig gemaakt.

Wie de schrijver is weet ik niet, en ik begrijp ook niet waarom hij daar zoo bijzonder nieuwsgierig naar zijt. Wat komt het er op aan of hij JAN, PIET of KLAAS heet? Immers de naam doet niets tot de zaak.

Wat hij verder van hem denken moet, is gemakkelijk te raden. Voelt hij dan niet, onnoozele hals, dat het iemand is die van harte belang stelt in het welzijn van Zeeuwsch-Vlaanderen, en die onbeschroomd spreken durft, die grieven aanloopt die op dezelfde hewoners drücken; die een vijand is van vreemde indringers, die zich verrijken willen met het zweet en bloed hunner medemenschen; die niet schroomt de lage handelingen en knevelarijen van zulke personen wereldkundig te maken, opdat elk zich verder voor schade wacht; ja die ook u niet ontziert, al roept hij met eene forsche stem: Sta! wie zijt u? Welnu, het is een Zeeuw, die toont dat hij niet bang is voor uw geschreeuw. Maar hoe komt die uitroep hier toch te pas? Dat is nu eigenlijk om mede te lachen. Waarom roept hij niet liever: *qui vive!* zoo als de Fransch-Belgische militairen doen? Zijt hij bij geval ook nog in betrekking tot dien stand? mogelijk korporaal van de garde civique of zoo iets. Behoort hij ook tot die dapperen, die in de jaren 1830 en 31 zulke uitmuntende proeven gegeven hebben, dat zij goede hardravers zijn? (getuige onder vele andere den 31. October 1830.) Maar hij weet wel, dat de punt van een pen, hoe scherp die ook gebruikt worde, niet zoo gevaarlijk is voor het leven, als de punt van een bajonet of den dogen, daarom zijt hij nu zoo stout.

Of de Schrijver zijn, volgens uwe meening, overdreven roerend rampgesteld (?) ten uwen opzichte zal goudmaken, dat laat ik aan hem over, dat is zijne zaak. Maar of hij dit doen zal alleen om lof te bekomen zooals hij belooft, daaraan twijfel ik; want de loftuitingen van u en uws gelijken zijn hem mogelijk geen bedankje waardig.

Uwe vraag, wat door zijn stilzwijgen het algemeen van zoo een schrijver zeggen moet, is gemakkelijk te beantwoorden. Immers het publieke oordeel zal nimmer ongunstig zijn, voor degenen, die op eene beschiedene wijze de verborgene daden en handelingen van sommige menschen kenbaar maakt tot narijt en informatie, tot leering en waarschuwing.

Maar HUYGUS THOMAS, vraag liever eens, wat het algemeen van uw antwoord zeggen zal. Weet hij wel dat de *Vlissingche Courant*, behalve door den steller der drie rampen, nog door duizenden anderen in en buiten de provincie gelezen wordt?

Wat moeten nu al die lezers denken van uw antwoord, waarin hij met woorden en uitdrukkingen omspringt, als JAN-KLAASSEN met zijn houden zwaard? Zullen zij niet onwillekeurig, met mij vragen: Is de vent tot? Scheelt het hem in zijne bovenste verdieping? 't Is niet of het van een schooljongen gemaakt is. En dan die ongemantelde, onwettelijke uitdrukkingen, vooral in het laatste gedeelte van uw antwoord, wat zullen zij daarvan zeggen. Daarmede vooral toont hij dat hij onbeschoft en lomp zijt.

Hebt hij altemet in vroeger tijd in dat vuile artikel gewerkt? Heeft de ex-klerk welker bij geval nog met den zoogenaamden beerwagen gereden.

Hoor HUYGUS THOMAS, hoe het zij, hij hebt door heel uw antwoord getoond, dat hij weinig of geen verstand hebt, om in het openbaar als schrijver optreden. wilt hij althans niet bespot en beschimpt worden. Eer hij dus weder zoo iets begint, raad ik u, dat hij u vooraf terdeeg toelagt, om niet alleen zuiver te leeren spellen en schrijven, maar ook welvoegelijker en beschaafder te zijn in uwe getegden, opdat hij door uwe onbeschofte uitdrukkingen een' ander ten twee den male geene ergernis geeft.

AARDENBURG, den 5. Augustus 1846. — — — X.

MENGELINGEN.

Grieven tegen de regering.

Dat zij bestaan, zal niemand ontkennen, zelfs niet zij die de regering uitmaken. Dat zij niet behoorden, noch behoefden te bestaan, zal wel aan geen twijfel onderhevig zijn. Maar erger is het, dat er van den kant der regering geene moeite wordt in het werk gesteld, om die bestaande grieven uit den weg te ruimen; wat meer is: het in wozen houden van die grieven is helaas! het steunpunt, waarop de regering het wankelend staats-lichaam nog doet rusten: het opheffen van dezelven, zou tevens het wegnemen van dien steun en dus de algeheele inzinking, sloping en vernietiging van haar zelve ten gevolge hebben. Uit den aard der zaak, zijn dan ook die grieven groot en gewichtig: van de kleinere spreken wij niet eens, want het getal is legio. Wij zouden ze daarom ook algemeen en bijzondere grieven kunnen heeten. Wij laten hier eene eenvoudige opsomming van eenige algemeene grieven volgen.

I. De tegenstand der regering ten opzichte van de herziening der Grondwet: of het stelselmattig behouden van het gebrekkige bestaande. (Grootte onalgemeene grief: onheilbron waaraan 's Lands kwijning is toe te schrijven.)

Daaruit vloekt voort:

k. De gebrekkigheid van het kies-stelsel, waardoor

de leden der Staten-Generaal geene mannen zijn, maar het volk zelf gekozen.

2. De autocratie over de koloniën; waaruit volgt dat er geene vertegenwoordiging voor dezelve bestaat.

3. Het aanwezig en blijven der onnoodige en kostbare Eerste Kamer der Staten-Generaal (f 90,000.00.)

4. De twijfel of de ministers voor alle regerings-handelingen verantwoordelijk zijn, zonder onderscheid, ja dan neen: met één woord, of onze regering slechts in naam of in der daad moet geacht worden te zijn eene constitutionele, dat is: eene volks-regering, met eenen koning aan het hoofd.

II. Achteruitgang der geldzaken: groote nationale schuld: grief uit de vorige regering overgeërfd.

Gevolgen.

1. Zware belastingen.

2. Conversio: vermindering van interessen.

3. Toenemende armoede.

4. Pensionering van nog tot werken geschikte mannen, door intrekking van ambten.

III. Bij de gedwongene bezuinigingen, verkeerde geldverspillingen; en ongepaste bezuinigingen op kleine tractementen, en afscheffing van premien voor prijzen op Hoogescholen, en tractementen van Waalsche predikanten.

IV. Nepotisme en coterie-geest.

Gevolgen.

1. Onmogelijkheid om een ambt te krijgen, zonder protectie van of aanverwantschap aan hooggeplaatste personen.

2. Plaatsing van onbekwame bloedverwanten of aangehuwen in gewichtige betrekkingen.

3. Voorbijgang van herkome niet-bloedverwanten of niet-aangehuwen.

4. Opoffering van de belangen der natie aan die van bijzondere personen.

5. Eenzijdigheid van bestuur.

V. Het voortdurend bestaan en van krachte zijn van het fransche Wetboek van Strafrecht, en van het geeselsbesluit van 11. December 1813, gedurende 33 jaren.

Gevolgen:

1. Ondoelmatigheid der verschillende straffen:

2. Te groote gestrengheid bij herhaling van misdaden, enz. enz.

VI. Schandelijk langdurige inhechtenishouding van beschuldigten, alvorens hunne teregtstelling bevolen wordt.

VII. Gemis van bepalingen omtrent het schadeloosstellen van hen, die op vermoeden gearresteerd, later losgelaten, of bij vonnis vrijgesproken, of van alle regtsvervolging ontslagen worden.

VIII. Het bezoldigen van het *Journal de la Haye* (f 25.000 's jaars) en van den *Messenger de Gand* en den *Courier d'Anvers*, in België uit 's Lands kas.

IX. Ondoelmatige inrigting der politie ten platten lande, te weinige beveiliging van personen en goederen, en niet genoegzame voorkoming van misdaden.

X. Verwaarloozing der kolonie Suriname.

XI. De mislukte kolonisatie: opoffering van vele menschen-levens zonder nut.

XII. De ongelijkheid voor de wet: onphanging van kleine dieven en laten loopen van groote.

XIII. Het dulden van de Jesuiten hier te lande.

XIV. Het weren der Roomsgezinden en der Israëlieten uit velehande betrekkingen.

XV. Het te veld trekken der regering tegen de drukpers-vrijheid.

XVI. Het te kort doen aan de waardigheid der natie door de keus van de meeste buitenlandsche gezanten.

XVII. Het te zeer bevoorstellen van de Handelsmaatschappij ten koste der ondernemingen van bijzondere kooplieden.

XVIII. Het beschermen van het fabriekwezen ten koste van handel en schrepsvaart.

XIX. Het straffeloos laten schenden der eer van land, volk en vlag, door Engeland, Portugal, Sardinië, Tunis, Japan, enz.

XX. Het verzuimen van het nemen van gepaste maatregelen tot leniging der toenemende armoede: het niet bewerkstelligen van landontginningen op eene groote schaal, tot vermeerdering van het productieve vermogen der natie. (de Burger.)

De poolse uitgewekenen in Frankrijk hebben hunnerzijds een adres gerigt tot de fransche kiezers, waarin deze hoogst opmerkenwaardige zinspene voorkomt:

« Wij moeten u herinneren, burgers-kiezers dat de tegenwoordige staat van zaken in Europa niet lang kan stand houden; er bestaan geene banden meer tusschen de volken en hunne regeringen; een al te tergend onrecht, eene al te zware geweldensrij, drukken op het beschaafde Europa; de slavonische volken, en Polen aan hunne spits, door de gedachte aan vrijheid, gelijkheid en onafhankelijkheid bezielt, bereiden zich zonder verpozen tot een verschrikkelijk vorstelstrijd. De jongste gebeurtenissen in Polen, de democratische geest, die daarin doorstraalt, ja zelfs de vrees voor de noordse regeringen hebben den heiligen band van wederzijdsche verplichting tusschen de volken nog duurzamer bevestigd.»

Eene omgekeerde vreugde.

Zeker iemand had twee zoons: de oudste was officier en maakte vele schulden; de jongste was koopman, en was meer op de jagt dan op het kantoor. Mijnheer! ziedo de vriend des huizes tot den vader, wat zijt gij toch gelukkig! Welk eene vreugde beleeft gij van uwe zoons!

Ja! antwoordde deze, ik beleeft vreugde van hen, eene omgekeerde vreugde.

Mijn zoon, die schieten moest, schrijft louter wissels die wissels schrijven moest, doet niets dan schieten.

Over de vrouwen.

Sommigen worden op de vrouwen verliefd, omdat zij niets anders mede weten aan te vangen.

Als men twee meisjes al wandelende tegenkomt, een en een leelijk, zoo kan men verzekerd zijn dat de eerste andere heeft buitengelukt.

Om de vrouwen te verbeteren, moet men beginnen de mannen.

De man, al is hij niet kuisch, ziet uit naar eene kuisch vrouw, bij de vrouwen heeft dikwijls het tegendeel plaats.

Eene vrouw vindt tusschen twee mannen nooit zoveel gelijkheid als een man tusschen twee vrouwen.

De vrouwen weerstaan de smarten beter dan de mannen uitgenomen die der liefde.

De mannen spreken meer kwaad van de vrouwen, dan deze van de mannen.

ADVERTENTIE.

§§§ De schrijver van de Advertentie voorkomende in de *Vlissingche Courant* van den 7. dezer, 1846, onder het opschrift « Leest hier » met attente schijnt niet naar behooren ingelicht te zijn, omtrent prijzen daarin door hem opgegeven, alleen die van het Koninkrijk zijn juist; en indien hij een Vriend van de Wereld is, had hij er behooren bij te voegen, dat de garantie van het Vleesch benodigd voor het Stads- en Gast- en Weeshuis alhier, op den 4. dezer publick is besteed geworden voor de prijs van 40 cents het Ned. pond.

Leest hier!

Er worden terstond te huur aangeboden, aan Een of Twee Heeren, twee nette GEMEUBELEERDE KAMERS met ALCOVE, te bevragen bij *ZETTELER*, Nieuwen dijk H. 102.

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht,

Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen

Augustus 1846.

Van Middelburg.			Van Rotterdam.		
Dingsd. 11.	's mr. 5 ure.		Dingsdag 11.	's mr. 5 1/2 ure	
Weensd. 12.	« 3 1/2 »		Weensd. 12.	« 7 »	
Donderd. 13.	« 4 »		Donderd. 13.	« 7 »	
Vrijdag 14.	« 4 »		Vrijdag 14.	« 8 1/2 »	
Zaterdag 15.	« 5 1/2 »		Zaterdag 15.	« 9 1/2 »	
Zondag 16.	« 6 »		Zondag 16.	« 10 1/2 »	

ZEEIJNDINGEN.

VLISSINGEN, den 8. Augustus. Sedert den 6. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

De Ernie, A. Bodewes, Stockholm, pik en teer; der alie hter. P. F. Andreis, Archangel, rogge; Maria Paulina, J. J. Kroger, Riga, hennip; Maria, J. W. Boldt, Hamburg, tarax Catharina, B. Noop, Archangel, Augusta, J. L. Plageman, bij Archangel, rogge; Aurora, J. C. Lingaard, Kiobenhagen, kaneel Paul Friedricha, B. H. Jurgens, Riga, Margaretha, J. Stok Dantich, beide deelen; de jonge Charles, J. Quite, danser ballast.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reed naar gezeld.

Olofawijk, J. Juganham, Boston, Godefridus, A. Dreyer, Aontuur, Wens Gaber, J. Vorrast, New-Castle, alle ballast; Monte wil, J. Fremen, stukgoed, New-Orleans.

Van Vlissingen gezeld:

Improvement, C. Wood, ballast, Sunderland.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

6. Augustus 1846.

De Nederlandsche mudd.		De Nederlandsche mudd.	
J. Z. Tarwe (1845)	f 9.50	W. Paardenboonen	f 6 1/2
N. dito	« 10.00	W. Gr. Erwten	« 8 1/2
N. W. alch. Tarwe (1845)	« 10.00	W. Witte dito	« 8 1/2
Nieuwe dito	« 10.00	Z. Paardenboonen	« 6 1/2
O. Rogge (1845)	« 8.25	N. Z. Gr. Erwten	« 7 1/2
N. dito	« 8.25	W. Koolzaad	« 9 1/2
Winter garst (1845)	« 4.25	Zomer dito	« 7 1/2
Zomer garst	« 5.25	Raapolie	f 51.50 p.
Haver	« 5.25	Patentolie	« 35.50
Roekweit	« 5.25	Lijnolie	« 52.00
W. Witteboonen	« 10.00	Lijnkoeken f 10.00 de 100 lb.	
Dito Bruineboonen	« 10.00	Raapkoeken	« 10.00

NB. Daar de marktberigten te laat zijn ontvangen en al de afdrucken van het vorig No. opgenomen te kuenen worden, deelen wij de prijsverandering thans niet meels mede.

Stads- en Vrijen.

Opening des morgens ten 5 1/2 ure.

Sluiting des avonds « 9 »

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Ramen- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.